

Wilfred Gluud 60 år

Seniorprogrammør Wilfred Gluud har været med i Vietnam-arbejdet siden 1970. Han har været alt fra aktivist over bestyrelsesmedlem og formand. Og han er fortsat med, både i redaktionen af VietNam Ajour og som foreningens webmaster. Wilfred fyldte 60 sidst i august

Portræntinterview

Hvorfor lige Vietnam?

I slutningen af 1960'erne var Vietnam-krigen det største politiske emne. For eller i mod USA's intervention og støtte til regeringen i Saigon. For eller i mod guerillaerne i FNL (Sydvietnams nationale befrielsesfront) og Nordvietnam. Jeg har aldrig forstået, hvorfor USA ville føre krig i Vietnam og holde landet kunstigt delt. Det var kun til fordel for USA's våbenindustri.

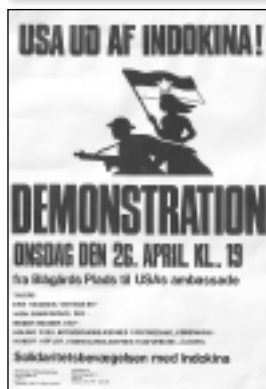
Jeg var ikke politisk skolet hjemmefra. Min slægt havde været håndværkere, garvere, men det erhverv var forsvundet. Min far havde arvet familiens læderhandel, som blev en stadig dårligere forretning. Han måtte lukke i slutningen af 1950'ere. Derfor stemte han på de konservative, og når der var valg sagde han til min mor: "Nu stemmer vi som vi plejer". Efter hans død fortalte min mor mig, at hun stemte på de radikale, det havde hun hjemme fra Aalborg, hvor håndværkerne var gået over til de radikale og hvor min anden oldefar var bødker.

Men heldigvis boede der nogle kunstnere med interesse for politik i samme ejendom. Jeg lærte først deres to sønner at kende, og hurtigt også forældrene. De var spændende og levende mennesker, der interesserede sig for billedkunst, musik og politik. Det er fra dem, jeg har min interesse for blues og jazz. Også min politiske interesse, som startede i 1968 med begejstring for den revolutionære ånd i Cuba, studentoprøret i Frankrig og støtte til de socialistiske lande Korea og Vietnam. Jeg har også en overgang været uorganiseret maoist.

I 1970 flyttede min mor til Brønshøj, og jeg fik et klubværelse på Værnedamsvej. Dejligt at bo et sted med brusebad - og frihed til at gøre hvad jeg ville. I maj 1970 meldte Karen Nordso mig ind i De Danske Vietnamkomiteer, og senere begyndte jeg at komme på kontoret i Grønnegade. Allerede fra sensommeren 1971 blev jeg valgt til ledelsen (sekretariatet), fordi den gamle garde var udbændt og uenig om den politiske linje. Det var nok det mest hektiske halvår i mit liv. De fleste i ledelsen var unge og uerfarne. Det fik de første grå hår til at spire frem. Via det, jeg havde lært fra Jens Nordso, blev jeg ansvarlig for agitation. Min første plakat var for den årlige demonstration i oktober 1971. Firfarvet med de tre lande i Indokinas flag. I min uerfarenhed havde jeg

Delegation til Vietnam 1983: bagerst Wilfred Gluud (delegationsleder og formand), Bjarne Olsen fra Rør & Blik, journalist Peter Wulf Kåri, Erik Markvad Jørgensen og Kai Carlberg. Forrest Ulla Villadsen samt peronalet på en sundhedsklinik vi besøgte

Wilfred Gluud designede 2 plakater under Vietnam-krigen: Til De Danske Vietnamkomiteers aktivitetsuge og demonstrationen 23. oktober 1971. Firefarvet med de tre lande i Indokinas flag, var faktisk for dyr, men flot! Til fælles-demonstrationen 26. april 1972 sammen med Vietnam 69, var det mere økonomisk i sort-hvidt med et motiv taget fra Befrielsesfrontens engelske ugeavis

ikke tænkt på prisen, så den blev alt for dyr. Men den var flot!

Alle havde en politisk mening om Vietnam-krigen, men meget få studerede vidste, hvad der foregik i Vietnam. Så det begyndte jeg på at finde ud af, og kom med i redaktionen for Vietnam Solidaritet i sommeren 1972. Min første artikel fra december 1972 om Sydvietnams befrielsesfront FNL var oversat fra de svenske FNL-gruppers blad.

Splittelse i 1972

De Danske Vietnamkomiteer blev splittet (igen) i december 1972, og jeg fortsatte i Indokinakomiteerne. Der sad jeg i sekretariatet i flere år, samt lavede blad og var redaktør i 1974-75 for Indokina Solidaritet og senere International Bulletin for Forbundet mod Imperialismen.

Efter Vietnam-krigen sluttede i april 1975 var der hårde forhandlinger i efteråret 1975 mellem de forskellige fløje i Vietnam-bevægelsen. Derfor nåede man først til en stiftende generalforsamling i januar 1976. Der var igen uenighed, venstrefløjen gik i marts på grund af uenighed om, hvem der skulle sidde i forretningsudvalget. Ledelsen besluttede at indkalde suppleanter, men alle sagde nej. Kun jeg og en kammerat, der havde arbejdet med at støtte Vietnam, syntes at Vietnam ikke kun skulle støttes af Vietnam 69 og DKP m.fl. Så jeg gik ind i redaktionen af bladet fra nr. 2, 1977.

I 1978 var jeg med på DVF's første delegationsrejse til Vietnam. Vi var fire gamle og to unge (over 30). Fra den periode mindes jeg især Erik Vagn Jensen, som var dygtig til at få de forskellige politiske fløje til at samarbejde om fælles mål. Jeg boede i 14 dage sammen med Thomas Kruse, billedkunstner fra Røde Mor. Da det første logo i 1989 med flag, en mand og en kvinde med gevær over skulderen ikke længere var tidssvarende, lavede han lavede det nuværende logo med drengen på bøflen.

Kun én medalje

En af dem jeg mindes, var DVF's sekretær Jørgen Gotthelf, en gammel stædig DKP'er fra Lolland. Efter krigens slutning ville det officielle Vietnam tildele fem-otte personer en medalje som tak for støtten. Det medførte en ophedet diskussion, og uanset hvem der fik medaljerne, var det klart, at andre ville blive fornærmede. Så rejste Jørgen Gotthelf sig op og

DVF's første delegation i Vietnam i august 1978 foran Ho Chi Minhs mausoleum i Hanoi - det er Wilfred yderst til højre

gentog det gamle udtryk fra venstrefløjen om, at ordner hænger man på generaler og idioter. Derfor foreslog han, at der kun skulle være en medalje, nemlig til Dansk Vietnamesisk Forening - som repræsentant for den samlede Vietnam-bevægelse.

Der blev tavst i lokalet, men ingen turde være den, der sagde Jørgen Gotthelf imod, og det blev ved ene medalje. Jørgen var kasserer og passede kontoret indtil sin død i januar 1987. Så var der en periode, hvor foreningen manglede en fast sekretær, og jeg overtog en del af arbejdet. Heldigvis 'arvede' vi den flittige aktivist Ingeborg Rasmussen fra Røde Kors fra midt i 1990'erne.

"Vietnam mod nye tider"

Hvordan kan det være du begyndte at lave film?

Jeg havde en ven fra VS, der var begyndt at lave lokal tv på Frederiksberg. Han sagde, at jeg skulle lave en film i Vietnam. Det kastede jeg mig så ud i 1994 sammen med Morten Rasmussen. Min ven klippede filmen, "Vietnam mod nye tider", finansieret med 12.000 kr. fra Danida. Siden har jeg kun for nogle år siden lavet en film til en vens 50 års fødselsdag.

I efteråret 2005 så jeg muligheden i at tage til Vietnam sammen med Helle Blom, der lige var blevet formand for Hospitalsindsamlingen. Jeg havde overvejet muligheden for en film om DVFs sundhedsprojekter i flere år, og talte om det med formanden Jørgen Prag og projektleder Freddy Karup Pedersen. Det var kun på et hængende hår, at det blev vedtaget i bestyrelsen, men jeg fik tilladelse og et filmhold til Vietnam. Det lykkedes ikke at finde yderligere finansiering, så det har været et stort arbejde at lave filmen færdig. Men nu har den været vist 23 gang på DK4, og dermed nået ud til mere end 100.000 mennesker. Og DVD'en med ekstramateriale udkommer inden længe.

Du har trappet ned de senere år?

Ja. Når jeg går i gang med en opgave, er jeg nok for pligttopfyldende. Det gjaldt både det politiske og programmørjobbet. I midten af 1980'erne deltog jeg i stort projekt, hvor

BLÅ BOG: Wilfred Gluud

Født 31. august 1947 på Frederiksberg, flyttede i 1996 til indre Nørrebro nær Blågårds Plads.

Aktivist fra 1970 i Vietnam-bevægelsen i De Danske Vietnamkomiteer og fra 1973 i Indokinakomiteerne. Deltog i redaktionen af Vietnam Solidaritet, Indokina Solidaritet (redaktør 1974-75) og siden 1976 næsten uafbrudt i redaktionen på Dansk Vietnamesisk forenings blad VietNam Ajour. Fortsat aktivist og medlem af redaktionen. Bestyrelsesmedlem i DVF fra 1976-96, formand for DVF november 1982 til januar 1985.

Baggrund: Wilfred Gluud's artikel "30 år for Vietnam" i VietNam Ajour nr. 4/2005.

Sammen med Inger Johansen har han skrevet hæftet "Vietnambevægelsen i Danmark 1964-1975".

Professionel karriere

1964 - Realeksamen på Frederiksberg

1964 - Frederiksberg Kommune, elev og kommuneassistent

1970 - Frederiksberg kommunes Edb-afdeling, tillæring som programmør

1973 - Kommunedata, programmør, servicemedarbejder, planlægger, projektleder og undervisning.

1997 - Forsikringssselskabernes Data Central, undervisning i programmering

Siden 1998 - Rigshospitalet, økonomiafd..

Seniorprogrammør med speciale i udtræk fra patientdatabasen

Privat hjemmeside om programmering: www.gluud.net

Fagforeningsaktiv

1976-79 Tillidsrepræsentant i Kommunedata

1980-83 Formand for edb-folk i landsforeningen Sam-Data/HK

1990-94 Bestyrelsesmedlem i landsforeningen Sam-Data/HK

Wilfred fotograferet på sin fødselsdag

Kommunedata skulle lave et lønsystem. Efter flere års overarbejde blev man nødt til at erkende, at systemet ikke hang sammen. Det gav mig stress. Det var surt, fordi vi skulle blive ved, selvom vi kunne se, det ikke kom til at lette. Siden 1990 har jeg haft tinnitus, og det er en dårlig ting sammen med kronisk stress.

Derfor holdt jeg op DVF's bestyrelse i 1995, men er fortsat med som aktivist og på bladet foruden jeg laver foreningens hjemmeside. Jeg havde også behov for at frigøre mig for nogle administrative opgaver for at få bedre tid til at følge udviklingen og skrive artikler.

Blandingsøkonomi med stærk central styring

Hvad mener du om udviklingen i Vietnam? Er det fortsat socialistisk?

Jeg er foreningens Vietnam-ekspert. Jeg har fulgt udviklingen siden 1970. Jeg har læst næsten alt, der er udkommet på engelsk om Vietnam. De sidste seks-syv år har jeg modtaget e-mails fra en ekspert i Californien, der videresender alle nyheder på engelsk. Det bliver til over 4.000 e-mail om året.

Min vurdering er, at Kommunistpartiet i Vietnam er det bredest folkelige baserede kommunistparti i Verden. Især på grund af Ho Chi Minhs påvirkning og en stor folkelig forankring under Anden Verdenskrig og siden under krigene mod Frankrig og USA.

Der er ikke fælles ret til produktionsmidlerne i klassisk marxistisk forstand. Men det har alle steder vist sig, at hvis guleroden ikke hænger lige foran næsen, så er folks motivering for svag til at arbejde for fællesskabet.

Vietnam har nu en blandingsøkonomi med en stærk central styring. Erfaringen fra socialistiske lande er, at planøkonomi ikke skal styre alting, men kun den overordnede økonomi. Regeringen fordeler projekter ud i alle provinser, og ifølge Verdensbanken er Vietnam det land i verden, som har de bedste programmer for at udrydde stærk fattigdom. Der er meget gang i den økonomiske udvikling, og en stærkt stigende levestandard tilfredsstiller befolkningens ønsker - samtidig med at man holder et godt socialt sigte.

Med Helle Blom og på filmarbejde i Vietnam